

**Zarzuty i główne argumenty:**

Kwota powołana w skardze stanowi cło, którego pobrania zaniechały duńskie organy celne w okresie do 1994 r. do 1997 r. od przedsiębiorcy, któremu bezpodstawnie zezwolono na przywóz określonych towarów według stawki zerowej. Zezwolenie to zostało wydane w odniesieniu do towarów przeznaczonych do zainstalowania, wmontowania lub wyposażenia okrętów, łodzi lub innych statków zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87<sup>(2)</sup> z dnia 23 lipca 1997 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej, załącznik II, sekcja II. Towary te były jednakże przeznaczone do produkcji kontenerów i nie mogły, jak później przyznały władze duńskie, zostać objęte tym przepisem.

Władze duńskie bezprawnie zaniechały przekazania Komisji tej kwoty tytułem środków własnych. Argumentacja użyta w tym zakresie jest analogiczna do tej, która została przedstawiona przez Komisję w skardze przeciwko Danii w sprawie C-392/02<sup>(3)</sup>.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 293 z 12.11.1994, str. 9.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 256 z 7.9.1987, str. 1.

<sup>(3)</sup> Dz.U. C 31 z 8.2.2003, str. 4.

**Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Tribunale Civile e Penale di Forlì z dnia 14 grudnia 2004 r. w postępowaniu karnym przeciwko K.J.W. Schwibbertowi**

**(Sprawa C-20/05)**

(2005/C 93/11)

(Język postępowania: włoski)

W dniu 21 stycznia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Tribunale Civile e Penale di Forlì (Włochy) z dnia 14 grudnia 2004 r. w postępowaniu karnym przeciwko K.J.W. Schwibbertowi.

Tribunale Civile e Penale di Forlì zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

— czy opatrywanie oznaczeniem SIAE jest zgodne z dyrektywą Rady 92/100/EWG<sup>(1)</sup> w sprawie prawa najmu i użyczenia oraz niektórych praw pokrewnych prawu autorskiemu w zakresie własności intelektualnej, jak również z art. 3 oraz z art. 23 – 27 Traktatu WE;

— czy jest ono również zgodne z dyrektywą Rady 83/189/EWG<sup>(2)</sup> oraz z dyrektywą Rady 88/182/EWG<sup>(3)</sup>.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 346 z 27.11.1992, str. 61.

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 109 z 26.4.1983, str. 8.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 81 z 26.3.1988, str. 75.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem College van Beroep voor het bedrijfsleven wydanym w dniu 18 stycznia 2005 r. w sprawie 1. G. J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

**(Sprawa C-28/05)**

(2005/C 93/12)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 28 stycznia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem College van Beroep voor het bedrijfsleven (Niderlandy) wydanym w dniu 18 stycznia 2005 r. w sprawie 1. G. J. Dokter, 2. Maatschap Van den Top, 3. W. Boekhout przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

College van Beroep voor het bedrijfsleven zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy wynikający z art. 11 ust. 1 tiret pierwsze w związku z art. 13 ust. 1 tiret drugie dyrektywy 85/511/EWG obowiązek Państw Członkowskich zapewnienia, aby analizy laboratoryjne mające na celu wykrycie przyszcycy były przeprowadzane przez laboratoria wskazane w załączniku B dyrektywy 85/511/EWG ma skutek bezpośredni?

2 a Czy wykładni art. 11 ust. 1 dyrektywy 85/511/EWG należy dokonywać w ten sposób, że z faktu, że przyszczyca zostanie stwierdzona przez laboratorium nie wskazane w załączniku B dyrektywy 85/511/EWG, należy wyciągnąć konsekwencje prawne?

b W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2a:

Czy art. 11 ust. 1 dyrektywy 85/511/EWG ma na celu ochronę interesów jednostek takich jak skarżący w postępowaniu głównym? Jeżeli nie, to czy jednostki takie jak skarżący w postępowaniu głównym mogą powoływać się na ewentualne naruszenie obowiązków, wynikających z tego przepisu dla władz Państw Członkowskich?

c Jeżeli z odpowiedzi na pytanie 2b wynikać będzie, że jednostki mogą powołać się na art. 11 ust. 1 dyrektywy 85/511/EWG:

Jakie konsekwencje prawne należy wyciągnąć ze stwierdzenia pryszczycy przez laboratorium, które nie jest wskazane w załączniku B dyrektywy 85/511/EWG?

3. Czy wykładni załącznika B dyrektywy 85/511/EWG z uwzględnieniem postanowień art. 11 i 13 tej dyrektywy należy dokonywać w ten sposób, że wzmianka „Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad” może lub musi odnosić się także do ID-Lelystad B.V.?

4. Jeżeli z odpowiedzi na powyższe pytania wynikać będzie, pryszczycza może zostać stwierdzona przez laboratorium, które nie jest wskazane w załączniku B dyrektywy 85/511/EWG, lub że wykładni załącznika B dyrektywy 85/511/EWG należy dokonywać w ten sposób, że wzmianka „Centraal Diergeneeskundig Instituut, Lelystad” może lub musi się odnosić także do ID-Lelystad B.V.:

Czy wykładni dyrektywy 85/511/EWG należy dokonywać w ten sposób, że stanowi ona, że właściwy krajowy organ administracyjny jest związany wynikami analizy przeprowadzonej przez laboratorium wskazane w załączniku B dyrektywy 85/511/EWG, czy jeżeli z odpowiedzi na pytanie 2a wynika, że organ administracyjny może oprzeć swoje środki zwalczania pryszczycy również na wynikach laboratorium nie wskazanego w załączniku B dyrektywy 85/511/EWG, jest on związany wynikami tego laboratorium, czy też określenie ich ważności wchodzi w zakres autonomności postępowania Państwa Członkowskiego, i czy sąd przed którym toczy się postępowanie główne jest zobowiązany do zbadania, czy właściwe przepisy obowiązują niezależnie od tego, czy badanie laboratoryjne odbywa się na podstawie obowiązku wynikającego z prawa wspólnotowego lub krajowego, oraz czy stosowanie krajowych ram proceduralnych nie czyni wykonania przepisów wspólnotowych niezwykle trudnym lub praktycznie niemożliwym?

5. Jeżeli z odpowiedzi na pytanie 4 wynikać będzie, że związanie władz krajowych wynikiem analizy regulowane jest przez dyrektywę 85/511/EWG:

Czy władze krajowe są bezwzględnie związane wynikiem analizy pryszczycy przeprowadzonej przez laboratorium? Jeżeli nie, to jaki zakres swobody uznania dyrektywa 85/511/EWG pozostawia władzom krajowym?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem College van Beroep voor het bedrijfsleven, wydanym dnia 26 stycznia 2005 r., w sprawie Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten przeciwko Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit**

(Sprawa C-34/05)

(2005/C 93/13)

(Język postępowania: niderlandzki)

W dniu 31 stycznia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem College van Beroep voor het bedrijfsleven, wydanym w dniu 26 stycznia 2005 r. w sprawie Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten przeciwko Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit.

College van Beroep zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy wykładni art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999<sup>(1)</sup> oraz art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3887/92<sup>(2)</sup> należy dokonywać w ten sposób, że obszar przeznaczony na pasze nie może zostać uznany za „dostępny” jeżeli w jakimkolwiek momencie okresu mającego znaczenie dla sprawy obszar ten znajdował się pod wodą?
2. Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest pozytywna, czy powyżej powołane przepisy są wiążące w zakresie szczególnych konsekwencji wynikających z takiej odpowiedzi?
3. Jeżeli odpowiedź na pytanie pierwsze jest przecząca, jakie kryteria należy stosować dla ustalenia czy dany obszar okresowo znajdujący się pod wodą jest „dostępny” w świetle art. 12 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 i art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 3887/92?

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. Dz 160, str. 21).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3887/92 z dnia 23 grudnia 1992 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy (Dz.U. L 391, str. 36).